

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

2. uważa, że projekt rozporządzenia Komisji nie jest zgodny z celem i treścią aktu podstawowego;
3. wzywa Komisję do przedłożenia komisji parlamentarnej zmienionego projektu aktu;
4. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.

Konkluzje z nieformalnego posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 30 stycznia 2012 r.

P7_TA(2012)0023

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 30 stycznia 2012 r.

(2013/C 239 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 30 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniu 9 i 10 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie szefów rządów i głów państw strefy euro z dnia 9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając stanowisko rządu Wielkiej Brytanii,
- uwzględniając pakiet sześciu aktów prawnych zwany sześciopakiem oraz dwa wnioski Komisji w sprawie dalszego zwiększania dyscypliny fiskalnej ⁽¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie wydane przez przewodniczącego Komisji w czasie sesji w dniu 18 stycznia 2012 r.,
- uwzględniając wyniki negocjacji w grupie roboczej ad hoc ds. euro oraz w Eurogrupie,
- uwzględniając potrzebę zachowania jedności między umawiającymi się stronami ze strefy euro i spoza niej,
- uwzględniając tekst przedstawiony w imieniu Parlamentu przez jego przedstawicieli w grupie roboczej ad hoc,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie konkluzji z posiedzenia Rady Europejskiej (8-9 grudnia 2011 r.) dotyczących umowy międzynarodowej o unii stabilności fiskalnej ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

⁽¹⁾ Rozporządzenie w sprawie wzmocnienia nadzoru gospodarczego i budżetowego nad państwami członkowskimi (COM(2011)0819) oraz rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów dotyczących monitorowania i oceny wstępnych planów budżetowych (COM(2011)0821).

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0002.

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

1. potwierdza zapisy ze swojej rezolucji z dnia 18 stycznia 2012 r., odnotowując zarazem ostateczny tekst Traktatu o stabilności, koordynacji i zarządzaniu w unii gospodarczej i walutowej oraz ponownie wyrażając opinię, że lepiej byłoby osiągnąć porozumienie zgodnie z prawem UE; ubolewa, że osiągnięcie porozumienia wszystkich państw członkowskich nie było możliwe z powodu sprzeciwu premiera Wielkiej Brytanii;

2. zauważa jednak, że praktycznie wszystkie elementy nowego traktatu mogą być zrealizowane, a w dużej mierze już zostały zrealizowane w istniejących ramach prawnych UE i za pomocą prawa wtórnego, za wyjątkiem złotej reguły budżetowej, głosowania odwróconą kwalifikowaną większością głosów i zaangażowania TSUE;

3. uważa, że w ostatecznej treści aktu niektóre punkty poprawiono w stosunku do wersji pierwotnej, włączono też pewne zmiany proponowane przez Parlament, w szczególności:

- zobowiązanie do pełnego stosowania metody wspólnotowej;
- wdrażanie stabilności, koordynacji i zarządzania za pośrednictwem prawa wtórnego, przy pełnym zaangażowaniu Parlamentu;
- większa, choć niepełna spójność między sześciopakiem a nowym traktatem;
- uznanie prawa umawiających się stron, których walutą nie jest euro, do udziału w tych częściach szczytów strefy euro, które będą dotyczyć konkurencyjności, ogólnej struktury strefy euro i podstawowych zasad do stosowania w przyszłości;
- współpraca między Parlamentem Europejskim a parlamentami państw członkowskich przewidziana na zasadach uzgodnionych przez obie strony i w zgodzie z traktatem;
- dodanie odniesienia do celów, jakimi są: trwały wzrost, zatrudnienie, konkurencyjność i spójność społeczna;
- zobowiązanie do włączenia treści porozumienia do ram prawnych UE w ciągu pięciu lat;

4. uznaje fakt, że stabilność budżetowa to ważny element wychodzenia z obecnego kryzysu; podkreśla jednak z naciskiem, że naprawa sytuacji gospodarczej wymaga środków zwiększających solidarność oraz pobudzających trwały wzrost i zatrudnienie; z zadowoleniem zauważa, że fakt ten uznała obecnie Rada Europejska, podkreśla jednak konieczność zastosowania konkretnych i daleko idących środków;

5. ponownie apeluje o utworzenie w najbliższym czasie funduszu ratunkowego w oparciu o wniosek niemieckiej rady ekspertów gospodarczych; apeluje o wprowadzenie przepisów niezbędnych do utworzenia funduszu ratunkowego, najlepiej w ramach trwającego procesu legislacyjnego dotyczącego „dwupaku”; ubolewa, że nie rozpoczęto jeszcze tego rodzaju działań; wzywa Komisję do przedłożenia wniosków w sprawie zdecydowanych środków wspierających wzrost i zatrudnienie;

6. oprócz serii środków zapewniających stabilność budżetową wzywa również do wprowadzenia obligacji projektowych, planu działań na rzecz obligacji stabilności oraz podatku od transakcji finansowych na szczeblu europejskim, co Komisja już proponowała w jednym ze swoich wniosków;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

7. zauważa ponadto, że w nowym porozumieniu brak pewnych istotnych elementów:
 - unikania podwójnych standardów: z jednej strony przepisy porozumienia, a z drugiej zapisy traktatu lizbońskiego i dorobku wspólnotowego;
 - wszystkie umawiające się strony porozumienia, zarówno obecni, jak i przyszli członkowie strefy euro, powinni mieć takie samo prawo do pełnego udziału we wszystkich szczytach państw strefy euro;
8. ubolewa, że ostateczna treść aktu nie odzwierciedla wniosku Parlamentu o pełen udział jego przewodniczącego w nieformalnych szczytach strefy euro; podkreśla, że wybrany przewodniczący szczytów strefy euro powinien wystosować stałe zaproszenie do pełnego udziału w tych szczytach;
9. podkreśla, że umawiające się strony powinny w pełni przestrzegać zobowiązania, że w ciągu maksimum pięciu lat włączą Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu do traktatów UE, i wzywa do usunięcia przy tej okazji pozostałych słabych punktów w traktacie lizbońskim;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji głowom państw i szefom rządów państw członkowskich, przewodniczącemu Rady Europejskiej, przewodniczącemu Eurogrupy, parlamentom państw członkowskich, Komisji oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Iran i jego program jądrowy

P7_TA(2012)0024

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie Iranu i jego programu jądrowego

(2013/C 239 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu,
- uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 22 stycznia 2011 r. przez wysoką przedstawiciel UE w imieniu państw E3+3 po rozmowach z Iranem w Stambule w dniach 21 i 22 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając pismo wysokiej przedstawiciel UE z dnia 21 października 2011 r. skierowane do sekretarza Najwyższej Rady Bezpieczeństwa Narodowego Islamskiej Republiki Iranu Saida Dżalilego,
- uwzględniając raport dyrektora generalnego Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wdrożenia Porozumienia o zabezpieczeniach Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i odpowiednich postanowień rezolucji Rady Bezpieczeństwa w sprawie Islamskiej Republiki Iranu,
- uwzględniając rezolucję Rady Gubernatorów MAEA z dnia 18 listopada 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie rezolucji Rady Gubernatorów MAEA,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie ataku na ambasadę Wielkiej Brytanii w Teheranie i jej splądrowania,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Iranu z dni 14 listopada 2011 r., 1 grudnia 2011 r. oraz 23 stycznia 2012 r.,